

SPIS TREŚCI

WSTĘP	11
-------------	----

CZĘŚĆ 1. WYKŁADY O PODSTAWACH TEORII URBANISTYKI

JUTRA	15
1.1. Miasto jako podmiot urbanistycznych badań podstawowych	15
1.1.1. Zmienność postaw badawczych wobec miasta	15
1.1.2. Miasto po roku 1982 – nowe zjawiska i stan badań	19
1.1.3. Miasto przyszłości – wiarygodność prognozy	27
1.2. Miasto jako podmiot urbanistycznych badań stosowanych	30
1.2.1. Nowe miasto XXI wieku – ku rozproszonemu regionowi?	30
1.2.2. USA – powrót do Europy: Nowy Urbanizm	33
1.2.3. Europa / Polska – próby uniknięcia epoki rozproszenia miast	36
1.3. Miastotwórcza rola transportu w teorii urbanistyki	42
1.3.1. Rola ulicy w przestrzeni miasta – pytania badawcze	42
1.3.2. Szachownica	43
1.3.3. Ogród	46
1.3.4. Linia	47
1.3.5. Węzeł	51
1.3.6. Korytarz	53
1.3.7. Sieć	55
1.3.8. Ulica jutra	55
1.4. Architektura nowych miast – podejście metodyczne	57
1.4.1. Miasto jako kontekst dla architektury	57
1.4.2. Moda na inną architekturę	60
1.4.3. Architektura jako odwzorowanie ruchu	64
1.4.4. Architektura ekologiczna	66
1.4.5. Architektura na temat	72
1.4.6. Architektura wirtualna i nowe technologie	75
1.4.7. Wolność poczynań artystycznych	78
1.4.8. Architektura z wystawy	81
1.4.9. Architektury gustu	83

CZĘŚĆ 2. WYKŁADY O NOWYM PLANOWANIU, O INTEGRACJI KWESTII PROJEKTOWYCH, EKONOMICZNYCH, ŚRODOWISKOWYCH I SPOŁECZNYCH W NOWEJ FILOZOFII PLANOWANIA MIAST

2.1. Jakość przestrzeni a Nowe Planowanie	85
2.1.1. Determinanty zmian	85
2.1.2. Definicja i kryteria oceny	86

2.1.3.	Nowa geografia miast	86
2.1.4.	Nowi obywatele	88
2.1.5.	Nowy liberalizm	90
2.1.6.	Władza i pieniądze	92
2.1.7.	Nowa młodość świata	96
2.1.8.	Zaniechania	97
2.1.9.	Rządzący – nowa samorządność	99
2.1.10.	Rządzeni – nowa partycypacja	102
2.2.	Jakość przestrzeni miejskiej jako wynik projektowania urbanistycznego	104
2.2.1.	Założenia	104
2.2.2.	Plan jako narzędzie kreacji przestrzeni	106
2.2.3.	Przykład berliński – Planwerk Innenstadt Berlin	108
2.2.4.	Jakość przestrzeni a rozwój zrównoważony	110
2.2.5.	Nowe Planowanie jako paradygmat urbanistyczny	113
CZĘŚĆ 3. WYKŁADY O ZARZĄDZANIU CHAOSEM I KONCEPCJI TYMCZASOWEGO WYKORZYSTANIA PRZESTRZENI W MIEŚCIE		117
3.1.	Od czego odchodzimy – pozorny porządek planistyczny, przykład Wielkiej Brytanii po II wojnie światowej	117
3.2.	Nowa logika myślenia o miejskiej przestrzeni	130
3.3.	Pustki miejskie – od „wyrzutów sumienia” do dostrzegania potencjału miejsca	132
3.4.	Nowi aktorzy: od miejskiej partyzantki do przemysłów kreatywnych	137
3.5.	Od planowania do dynamicznego zarządzania	138
PODSUMOWANIE – DOKTRYNA URBANISTYCZNA		143
 BIBLIOGRAFIA		144